

๒. ชื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมาย โปร่งใส และตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบ และรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๓. กล้าตัดสินใจและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

๔. คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนเสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลา และสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

๖. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึก หรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมืองโดยไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้ทุนให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ พึงปฏิบัติตนให้ เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมาย และมีวินัย ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข และต้องไม่ประพฤติผิดศีลธรรม

๘. รักและศรัทธาเชื่อมั่นต่อองค์กร ยึดมั่นในความเป็นตัวแทนของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ยึดอุดมการณ์ หลักการ และกระบวนการในการทำงาน โดยคำนึงถึง หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในสิทธิ เสรีภาพ ยึดหลักความเสมอภาค ให้เกียรติ และมีมนุษยสัมพันธ์ต่อประชาชน

๙. ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริตต่อกัน รู้รักสามัคคี มีจิตสาธารณะ และปลูกฝังให้ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต และพึงตนเอง

๓. No Gift Policy กฎหมายเกี่ยวกับการรับของขวัญ อาทิ ข้อควรระวังในการรับของขวัญจากการปฏิบัติหน้าที่

เพื่อให้บุคลากรของ สวธ. ทุกท่านพึงนำมาใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน รวมทั้งที่อาจทำให้กลายเป็นค่านิยมขององค์กรต่อไปได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่จะทำให้หน่วยงานของเรามีความโปร่งใส สร้างความสุจริต โดยในประกาศนั้น มีแนวทางหลัก ๆ อยู่ ๔ ข้อ ได้แก่

๑. การ “ไม่ถาม” ถึงการให้และการรับ หรือการไม่กล่าวขอของขวัญ ของที่ระลึก หรือของกำนัลใด ๆ เลย รวมทั้งประโยชน์อื่นใดด้วย เช่น ส่วนลดต่าง ๆ สิทธิพิเศษต่าง ๆ

๒. ต้องไม่ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้คนในครอบครัวของเรา เป็นผู้ให้หรือผู้รับของขวัญหรือผลประโยชน์อื่นใดด้วย ไม่ใช่เพียงผู้ที่เป็นบุคลากรของ สวธ. เท่านั้น แต่ยังต้องนำไปถ่ายทอดให้คนในครอบครัวของท่าน รับรู้ถือเป็นแนวทางร่วมกันด้วย ดังนั้น หากคู่ครอง หรือบุคคลในครอบครัวท่านยังไม่รู้เกี่ยวกับนโยบาย ถือเป็นโอกาสที่ดีที่ควรเริ่มชี้แจงถ่ายทอดต่อไป

๓. กรณีที่จำเป็นของมีความเกี่ยวข้องกับการมอบของขวัญ เช่น ต้องมีการแสดงความยินดีในเทศกาลต่าง ๆ ควรใช้เป็นบัตรอวยพร หรือการแสดงความยินดีผ่านสื่อออนไลน์แทนการมอบของขวัญ เว้นแต่ถ้าเป็นของขวัญเพื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานตามโอกาสเหมาะสม เช่น ปฏิทินไดอารี่ สมุดจดบันทึก เป็นต้น

๔. กรณีที่ต้องรับทรัพย์สิน ของขวัญ จากการให้โดยธรรมจรรยา ประเพณีนิยม หรือเพื่อการรักษาไมตรี ความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานหรือบุคคล ก่อนการให้หรือรับของขวัญ ต้องแน่ใจก่อนว่าเป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ซึ่งมูลค่าในการรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด แต่ละโอกาสต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หากเกิน ๓,๐๐๐ บาท ต้องทำรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

๔. สิทธิมนุษยชน

๑. การส่งเสริมสิทธิทางวัฒนธรรม

สิทธิทางวัฒนธรรม (Cultural rights) เป็นกรอบแนวคิดที่ค่อนข้างกว้าง โดยรวมแล้วหมายถึงสิทธิของทุกคนที่ควรได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมในการแสดงออกหรือมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมที่ได้เลือกสรร เพื่อให้วัฒนธรรมของตนสามารถดำรงอยู่ ถูกสานต่อและพัฒนาได้ อีกทั้งเป็นแนวคิดที่รับรองว่าทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความพึงพอใจจากการบริหารจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมและมรดกวัฒนธรรม รวมทั้งสามารถดำเนินชีวิตทางวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข โดยปราศจากอคติและการเหยียดหยาม นอกจากนี้สิทธิทางวัฒนธรรม ยังรวมถึงเสรีภาพที่จะมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงลื่นไหลได้ หรือสิทธิในการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมกับชุมชนทางวัฒนธรรมมากกว่าหนึ่ง และมีโอกาสเข้าถึงหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมและวิถีชีวิตของหลายวัฒนธรรม

สิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ (Dos and Don'ts)

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางวัฒนธรรม
๒. สิทธิการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
๓. สิทธิการปกป้องและปฏิบัติตามวัฒนธรรม
๔. สิทธิในการปฏิบัติศาสนกิจของตน
๕. สิทธิในการจัดการงานศพ

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การเบียดเบียนทางศาสนา
๒. การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
๓. การละเมิดประเพณีวัฒนธรรมของผู้อื่น

๒. การป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ

พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นในเรื่องเพศลักษณะต่างๆ เช่น ด้วยคำพูด ด้วยสายตา การใช้ท่าทีที่สื่อเจตนาล่วงเกินทางเพศ การกระทำอนาจาร ตลอดจนการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน และการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย โดยที่ผู้ถูกกระทำไม่ยินยอมพร้อมใจอันส่งผลกระทบต่อร่างกายจิตใจอารมณ์สังคมรวมถึงสวัสดิภาพ และการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขทั้งในระยะสั้น และระยะยาวของผู้ถูกกระทำถือเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายศีลธรรม และความสงบสุขของสังคมเป็นอย่างมาก

สิ่งที่ควรทำ สิ่งที่ไม่ควรทำ (Dos and Don'ts)

สิ่งที่ควรทำ Dos

๑. ควรแต่งกายให้มิดชิด มีส่วนช่วยกันอันตรายจากสายตา และพฤติกรรมคุกคามทางเพศได้มาก
๒. แสดงออกทันทีว่า ไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำ และถอยห่างจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น
๓. ส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำหยุดการกระทำ และเรียกผู้อื่นช่วย

๔. บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียง บันทึกภาพหรือถ่ายภาพ หรือถ่าย video clip (หากทำได้)

๕. บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยจดบันทึก วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ คำบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสั้นๆ ชื่อของพยานและ/หรือบุคคลที่สาม ซึ่งถูกกล่าวถึง หรืออยู่ในเหตุการณ์

๖. แจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้บุคคลที่ไว้วางใจทราบทันที

๗. หากหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อน และแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้บังคับบัญชาบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนร่วมงานเป็นที่ปรึกษา หรือร่วมไปเป็นเพื่อนก็ได้

๘. กรณีผู้ถูกระทำอายุ/กลัว อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกระทำ

๙. ถ้าปฏิเสธอย่างชัดเจนไปแล้วถูกระทำซ้ำ ๆ อีก ถือว่าเป็นปัญหา ควรปรึกษาผู้ใหญ่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่ปัญหาจะลุกลามไปกว่านี้ จากนั้นควรดำเนินการขึ้นเด็ชขาด โดยร้องเรียนไปยังผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในระดับสูงเพื่อลงโทษทางวินัย

สิ่งที่ไม่ควรทำ (Don'ts)

การล้วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างขวาง ซึ่งไม่สามารถระบุพฤติกรรมได้อย่างครอบคลุมทั้งหมด อย่างไรก็ตามให้ตระหนักว่า การกระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งผู้ถูกระทำไม่ต้องการ และมีความรู้สึกเดือดร้อน รำคาญ อึดอัด อับอาย ดูถูกเหยียดหยาม ถือว่าเข้าข่ายการล้วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศ เช่น

๑. การกระทำทางสายตา เช่น การจ้องมองร่างกายที่สื่อไปในทางเพศ มองซ่อนใต้กระโปรง มองหน้าอก หรือจ้องลงไปที่คอเสื้อ จนทำให้ผู้ถูกมองรู้สึกอึดอัด อับอาย หรือไม่สบายใจ หรือผู้อื่นที่อยู่ในบริเวณดังกล่าว มีความรู้สึกเช่นเดียวกัน เป็นต้น

๒. การกระทำด้วยวาจา เช่น

๒.๑ การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรง และการแต่งกายที่สื่อไปทางเพศ

๒.๒ การชักชวนให้กระทำการใด ๆ ในที่ลับตา ซึ่งผู้ถูกระทำไม่พึงประสงค์และไม่ต้องการการพูดเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศ

๒.๓ การเกี่ยวพาราสี พูดจาทะลโลม วิจารณ์ทรวดทรง การพูดลามก การโทรศัพท์ลามก การเรียกผู้หญิงด้วยคำที่สื่อไปทางเพศ จับกลุ่มวิจารณ์พฤติกรรมทางเพศของบุคคลในที่ทำงาน

๒.๔ การสนทนาเรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์การแสดงความคิดเห็นต่อรสนิยมทางเพศ และการพูดที่สื่อไปในทางเพศ การเล่าเรื่องตลกลามกเรื่องสองแง่สองง่ามในเรื่องเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ ความชื่นชอบในเรื่องเพศ การสร้างเรื่องโกหกหรือการแพร่ข่าวลือเกี่ยวกับชีวิตทางเพศของผู้อื่น

๓. การกระทำทางกาย เช่น

๓.๑ การสัมผัสร่างกายของผู้อื่น การลูบคลำ การถูไถร่างกายผู้อื่นอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด จูบ การหยอกล้อโดยการแตะเนื้อต้องตัว และการสัมผัสทางกายอื่นใดที่ไม่น่าพึงประสงค์ การดึงคนมานั่งตัก

๓.๒ การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่เล่นด้วย การตั้งใจยืนใกล้ชิดเกินไป การต้อนเข้ามุม หรือขวางทางเดิน การยกคิ้วหวีตา การผิวปากแบบเชิญชวน การส่งจูบ การเลียริมฝีปาก การทำท่ายั่วยุ ลายก การแสดงพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย

๔. การกระทำอื่น ๆ เช่น

๔.๑ การแสดงรูปภาพ วัตถุ และข้อความที่เกี่ยวข้องกับเพศ รวมทั้งการเปิดภาพโป๊ในที่ทำงานและในคอมพิวเตอร์ของตน

๔.๒ การแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น การโชว์ปฏิทินโป๊ การเขียนหรือวาดภาพทางเพศในที่สาธารณะ การใช้สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงอวัยวะเพศ หรือการร่วมเพศ การสื่อข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงเรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์

๕. การกระทำทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

๕.๑ การให้สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์ เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผลการเรียนทุนการศึกษา ดูนาน การเลื่อนเงินเดือน หรือตำแหน่ง การต่อสัญญาการทำงาน หากผู้ถูกล่วงละเมิด หรือถูกคุกคาม ยอมมีเพศสัมพันธ์ เช่น ขอให้ไปค้างคืนด้วย ขอให้มียุทธภัณฑ์ด้วย หรือขอให้ทำอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

๕.๒ การข่มขู่ให้เกิดผลในทางลบต่อการจ้างงาน การศึกษา การข่มขู่ว่าจะทำร้าย การบังคับให้มีการสัมผัสทางเพศ หรือการพยายามกระทำชำเรา หรือกระทำชำเรา

๓. การป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งภายในและภายนอกองค์กร

ความหมายของการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

การทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ได้รับผลกระทบจากการกระทำนั้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยเจตนา จงใจ หรือประมาทเลินเล่อก็ตาม

สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ (Dos & Don'ts)

๑. สิทธิพลเมือง

เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่บุคคลทุกคนต้องมี อันถือเป็นสิทธิพื้นฐาน และการได้มาซึ่งสิทธิพลเมือง โดยการเป็นพลเมือง

สิ่งที่ควรทำ

๑. สิทธิในชีวิตและร่างกาย
๒. เสรีภาพจากการถูกทรมาน ลงโทษ โหดร้ายทารุณ
๓. เสรีภาพจากการถูกบังคับให้เป็นทาส
๔. สิทธิความเป็นส่วนตัว
๕. สิทธิในทรัพย์สิน
๖. สิทธิในกระบวนการยุติธรรม
๗. ความเสมอภาคทางกฎหมายและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ
๘. เสรีภาพในการสื่อสาร
๙. เสรีภาพในการเดินทาง
๑๐. เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การค้ามนุษย์
๒. การคุกคามทางเพศ
๓. การกีดกันไม่ให้ได้ทำงานในบางตำแหน่ง
๔. การละเมิดทางด้านร่างกายและจิตใจ

๒. สิทธิทางการเมือง

เป็นสิทธิในการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และถือเป็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการชุมนุม รวมกลุ่ม สมาคม
๒. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางการเมือง
๓. สิทธิในการเลือกตั้ง
๔. สิทธิในการตั้งพรรคการเมือง
๕. สิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและเข้าถึงบริการรัฐ
๖. เสรีภาพในการแสวงหา รับ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การกีดกันทางการเมือง
๒. การละเมิดการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

๓. สิทธิทางเศรษฐกิจ

เป็นสิทธิที่จะได้รับหลักประกันและความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจที่พอเพียงจากรัฐ

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจ
๒. เสรีภาพการเลือกงานทำอย่างเสรี ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรม
๓. สิทธิได้รับค่าจ้าง สภาพการจ้างที่เป็นธรรม
๔. สิทธิในการตั้งสหภาพและนัดหยุดงาน
๕. สิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ
๖. สิทธิในความมั่นคงจากการว่างงาน

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การจ่ายค่าจ้างที่น้อยเกินไป
๒. การลดสวัสดิการของลูกจ้าง
๓. การบังคับให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลา

๔. สิทธิทางสังคม

สิทธิที่จะทำให้การดำรงชีวิตมีความสะดวกสบายขึ้นโดยสิทธินี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและ

ครอบครัว

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางสังคม
๒. สิทธิที่จะได้รับการศึกษา
๓. สิทธิในการรับบริการสาธารณสุข
๔. สิทธิการมีคู่ครอง, ครอบครัวได้รับการคุ้มครองจากรัฐ, คุ้มครองมารดาและบุตร
๕. สิทธิประกันสังคม สุขภาพ สวัสดิการสังคมฯ
๖. เสรีภาพทางวิชาการ
๗. สิทธิในการพักผ่อน/วันหยุด/นันทนาการ

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การกีดกันในด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
๒. การละเมิดวิถีชีวิตทางสังคมของคนอื่น
๓. การกีดกันการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

๕. บทลงโทษที่เกี่ยวข้องของทั้ง ๔ หัวข้อ

บทลงโทษของข้าราชการพลเรือนที่เกี่ยวกับโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน มี ๕ สถาน ดังนี้

โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มี ๓ สถาน

๑. ภาคทัณฑ์ ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดเล็กน้อย
๒. ตัดเงินเดือน ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ ในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน หรือ ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน
๓. ลดเงินเดือน ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ ในวันที่มีคำสั่งลงโทษ (ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึง ๑๐ บาท ให้ปัดเศษทิ้ง)

โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยร้ายแรง มี ๒ สถาน

๔. ปลดออกจากราชการ
๕. ไล่ออกจากราชการ

